

خبرچین جوار

جوار | هفته‌نامه سفارت ج.ا.ا در واتیکان

سال دوم | شماره ۷۳ | ۶ تیر ۱۴۰۴

آنچه در این شماره می‌خوانیم:

پیام سفیر

کلیك کنید

- ۳.....بیانات مقام معظم رهبری پیرامون ماه محرم.....
-کارکرد پاسداشت عاشورای حسینی در ترویج فرهنگ صلح میان پیروان ادیان.....
- ۴.....دکتر مرتضی صانعی: استاد حوزه و دانشگاه.....
- ۵.....مصاحبه دکتر مختاری سفیر جمهوری اسلامی ایران در واتیکان با خبرنگار نشریه ایل فاتو کوتیدیانو.....
- ۹.....گفت‌وگو با جامعه‌شناس ایتالیایی فابریتزئو چوکا وضعیت مسلمانان در ایتالیا - بخش سوم و پایانی.....
- ۱۴.....جشن سن پیترو و پائولو: بزرگداشتی کهن برای حواریون بنیان‌گذار کلیسای کاتولیک.....
- ۱۶.....نمادهای مسیحی - بخش نهم: طاووس.....
- ۱۷.....حدیث هفته.....
- ۱۸.....واتیکان در هفته ای که گذشت.....

جِوَار

هفته نامه سفارت ج.ا.ا. در واتیکان

سال دوم | شماره ۷۳ | جمعه | ۶ تیر ۱۴۰۴ | 27 June 2025

صاحب امتیاز: سفارت ج.ا.ا. ایران در واتیکان

مدیر مسئول: دکتر محمدحسین مختاری

سر دبیر: حسن نیازی

تهیه شده در: بخش فرهنگی

آدرس: Via Bruxelles ,۵۷ ,۰۰۱۹۸

تلفن: +۳۹۰۶۸۵۵۲۴۹۴

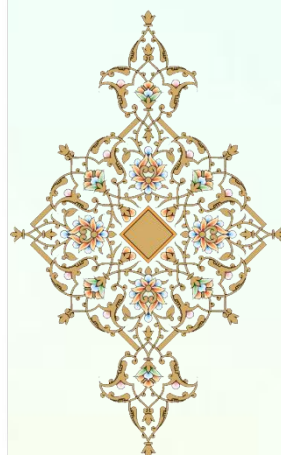
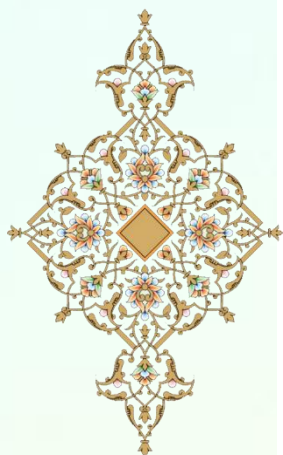
پست الکترونیکی: vat.media@mfa.gov.ir

وب سایت: <https://vatican.mfa.gov.ir/portal>

شبکه ایکس: IRANtotheHolySee@IRANinVATICAN

بیانات مقام معظم رهبری

سیرامون ماه محرم

محرم ماه امام حسین است، ماه حسینی است، ماه همه‌ی آن ارزشهایی است که در وجود سیدالشهدا (سلام الله علیه) متجلی و متبلور است؛ ماه شهادت، ماه جهاد، ماه اخلاص، ماه وفا، ماه گذشت، ماه اهتمام به حفظ دین، دین خدا و ایستادگی در مقابل قدرتهای معارض دین. وجود مبارک سیدالشهدا و قضایای عاشورا و محرم و مانند اینها، مظهر این چیزها است. و واقعاً این اعتقاد، درست است که اسلام را قیام سیدالشهدا حفظ کرده؛ همچنان که در طول زمان، در قرنهای متوالی، این حادثه روز به روز زنده تر شده. امروز این مراسم از صد سال پیش که تدین مردم به حسب ظاهر، معارضینی مثل معارضین امروز هم نداشت، خیلی گرم تر، گیراتر، پرشورتر و گسترده تر دارد انجام می گیرد؛ همه‌ی اینها معنا دارد، همه‌ی اینها نشان دهنده‌ی یک حقایقی و یک جریانی است که به رهبری حسین بن علی (سلام الله علیه) دارد در دنیا پیش میرود؛ و ان شاء الله پیش خواهد رفت و کارگشا خواهد بود و گره‌های ملت‌ها را باز خواهد کرد.

بیانات در دیدار با رئیس و اعضای مجلس خبرگان رهبری ۱۳۹۶/۰۶/۳۰

إِنَّمَا مَصْحَبُ الْإِسْلَامِ
الْحَسَنِ بْنُ عَلِيٍّ

کارکرد پاسداشت عاشورای حسینی در ترویج فرهنگ صلح میان پیروان ادیان

دکتر مرتضی صانعی: استاد حوزه و دانشگاه

برپایی مراسم عاشورا در جهان، با نگاه به مفاهیم مهمی مانند عدالت، مقاومت در برابر ظلم، و ایثار، ظرفیت بی‌بدیلی برای ایجاد گفت‌وگوی بین‌ادیانی و تقویت صلح جهانی است که در خور توجه جدی است. در این یادداشت نگارنده به دنبال تحلیلی پیرامون ابعاد متفاوت کارکرد پاسداشت عاشورا بر اساس واقعیت‌های امروز جامعه است. اولین بُعد از این کارکرد، فراهم‌سازی زبان مشترک اخلاقی به‌عنوان عبرت‌های بین‌الادیانی است. حاکم حاکم‌ی لا اله‌زار شخصیت برجسته یهودی ایرانی تعبیری دارد که "مؤلفه‌های عاشورا جزء سرشت آدمی است و ایثار در راه ارزش‌های الهی، در تورات و تلمود یهود نیز بالاترین مرتبه معنوی محسوب می‌شود و این اشتراک، عاشورا را به الگویی فرادینی تبدیل کرده است"

یا در جایی دیگر ایشان از این تعبیر امام حسین علیه‌السلام در مقابل دشمن که فرموده باشند، "لا اقل اگر دین ندارید آزاده باشید" استفاده کرده و اشاره می‌کند که این سخن با مفهوم حریت در تورات و با کرامت انسانی در مسیحیت مشترک است و همین پایه‌ای برای عدالت اجتماعی در همه ادیان شده است. یا تعبیر محقق مسیحی آنتوان باراک می‌گوید: "اگر حسین از آن ما بود، مردم را با نام او به مسیحیت دعوت می‌کردیم" گویای این حقیقت است که امام حسین علیه‌السلام گوهر مشترک میان ادیان در همگرایی مبارزه با ظلم و تحقق صلح است.

بعد دیگر کارکرد پاسداشت عاشورا در ترویج فرهنگ صلح میان پیروان ادیان مراسم‌هایی است که پیروان ادیان به مناسبت عاشورای حسینی در سراسر جهان برپا کرده و بستر دیپلماسی فرهنگی را فراهم می‌کنند.

به‌عنوان نمونه هیئت عزاداری مسیحیان روز عاشورا در کربلا و اقامه عزا؛ دسته‌جات عزاداری مسیحیان و زرتشتیان در ایران؛ تعطیلی روز عاشورا در هندوستان و سیاه‌پوش شدن هندوها به همراه سرودن اشعار حماسی در تجلیل از قیام امام حسین میان شاعران هندویی؛ راهپیمایی‌های در هایدپارک لندن توسط مسلمانان از کشورهای مختلف عراق، ایران، پاکستان، هند همراه با غیرمسلمانان؛ مراسم عاشورا با مشارکت شیعیان، اهل‌تسنن و آلمانی‌های غیرمسلمان در شهر هانوفر آلمان و اطعام فقرا و کمپین‌های کمک‌رسانی؛ مراسم عزاداری در مسجد امام رضا علیه‌السلام بروکسل بلژیک و مزین شدن دیوارهای مسجد با پارچه‌نوشته‌های مربوط به قیام امام حسین علیه‌السلام گوشه کوچکی از عظمت برپایی مراسم عاشورا در جهان است که الگوی ترویج فرهنگ صلح عاشورایی است.

امری که امروز بیش از هر زمان دیگر موردنیاز است. لایه دوم، ایجاد همدلی از طریق مراسم‌های مشترکی است که به تقویت همبستگی اجتماعی آزادی‌خواهان در برابر ظالمان کمک می‌کند و بستری برای تحقق صلح عاشورایی را فراهم می‌سازد. لایه سوم نیز افشای نظام‌های ستمگر و تقویت نهاد های عدالت‌محور در سطح جهان خواهد بود که به یک صلح ساختاری و نظام‌مند منتهی خواهد شد. صلحی که برای جهانیان، زمینه فکری و اعتقادی تحقق صلح جهانی مهدوی فراهم خواهد کرد.

مصاحبه دکتر محمد حسین مختاری سفیر جمهوری اسلامی ایران در واتیکان

با خبرنگار نشریه ایل فاتو کوتیدیانو

مضافاً بر اینکه این حمله موجب نقض فاحش حقوق بین الملل بشر و حقوق بین الملل بشر دوستانه است که تبعات انسانی و زیست محیطی وسیعی در پی داشته است. عدم واکنش دفتر کمیسر عالی حقوق بشر نسبت به تجاوزات اخیر رژیم صهیونیستی و نیز به این تجاوز آمریکا که نقض حقوق بین الملل است، نه تنها مشروعیت سازمان ملل متحد بخصوص اساسی ترین و مهمترین نهاد حقوق بشری آن را تحت تاثیر قرار داده، بلکه پیامدهای منفی بر حفظ نظم و امنیت بین المللی و رعایت حقوق بشر و حقوق بشردوستانه بر جای گذاشته است.

ایران در برابر، این تجاوزات به دفاع پرداخت و این از نظر اصول بین المللی یک دفاع مشروع است و برای هر کشوری در صیانت از تمامیت ارضی خود برسمیت شناخته شده است. البته لازم به ذکر است، کشورمان به تنهایی و بدون کمک حتی یک کشور خارجی از خود دفاع کرد. اما در مقابل رژیم صهیونیستی با کمک آمریکا و برخی از کشور های اروپایی و نیز شماری از کشور های منطقه به طور کامل نه تنها حمایت می کردند، بلکه در این جنگ مستقیماً مشارکت داشتند. ایران چه در حوزه پدافند و چه آفند تنها بود و با سلاح های بومی خودش با اقتدار ایستاد و در میدان نبرد برتری خویش را به منصف ظهور رساند و دنیا را شگفت زده کرد. تسلیحات ایرانی در میدان پیکار با دشمن صهیونیستی و حامیان، آزمایش شدند و معادلات و محاسبات دشمنان را بر هم زدند.

دکتر مختاری در پاسخ به سوالی در ارتباط با حملات رژیم صهیونیستی و آمریکا و واکنش ایران نسبت به آن اظهار داشتند:

طبیعی است این حملات نقض آشکار اصول اساسی حقوق بین الملل، یک اقدام تجاوزکارانه و نقض قواعد آمره حقوق بین الملل می باشد که هیچگونه عدولی از آن ها ممکن نیست.

بند ۴ ماده دو منشور سازمان ملل متحد، تهدید و استفاده از زور علیه تمامیت ارضی و یا استقلال سیاسی هر کشوری، از جمله به بهانه و اظهار دفاع پیشگیرانه از خود در برابر ادعای اشاعه هسته ای یا تروریسم را ممنوع کرده است. حمله نظامی آمریکا به تأسیسات هسته ای کشورمان نیز نقض آشکار اصول حقوق بین الملل است و فاقد هرگونه مشروعیت حقوقی می باشد.

از جمله به موجب قطعنامه های ۴۴۴ و ۵۳۳ کنفرانس عمومی سازمان بین المللی انرژی اتمی، هر گونه حمله مسلحانه علیه تأسیسات هسته ای صلح آمیز نقض منشور ملل متحد، اساسنامه آژانس و اصول حقوق بین الملل محسوب می گردد.

حتی حمله به تأسیسات هسته ای نظامی که خطر انتشار مواد و تشعشعات خطرناک هسته ای را به دنبال دارد نیز نقض فاحش حقوق بین الملل بشر دوستانه بوده و نتیجتاً جنایت جنگی به شمار می آید .

« در روزهایی که مذاکرات غیرمستقیم در باره برنامه هسته ای در رم و با میانجیگری وزیر خارجه عمان در جریان بود. ناگهان رژیم صهیونیستی با حمله ای نظامی مذاکرات را به شکست کشاند؛ در این حمله شماری از فرماندهان نظامی، دانشمندان، زنان و کودکان به شهادت رسیدند. بر اساس کدام قانون سازمان ملل می توان چنین اقدامی را توجیه کرد؟»

سوال: اسرائیل و ایالات متحده این درگیری را با ترس از توسعه بمب اتمی در ایران توجیه کرده اند. موضع رسمی جمهوری اسلامی ایران در این باره چیست؟ و پاسخ شما به این اتهامات چیست؟

پاسخ: برنامه هسته ای جمهوری اسلامی ایران همواره صلح آمیز بوده و خواهد بود. ایران به همه حقوق و تعهدات بین المللی خود واقف است و در همین چارچوب به همکاری های خود به آژانس بین المللی انرژی اتمی ادامه داد .

بدیهی است غنی سازی در مراکز غنی سازی کشور همواره متناسب با نیازهای صلح آمیز کشور و به طور کامل زیر نظر آژانس بین المللی انرژی اتمی بوده است .

جمهوری اسلامی ایران همواره در چارچوب ساز و کارهای بین المللی از جمله در چارچوب همکاری سازنده با آژانس بین المللی انرژی اتمی، صلح آمیز بودن فعالیت های هسته ای خود را به منصفه ظهور رسانیده و حتی بعد از برجام هم در بیش از ۱۵ گزارش دبیر کل آژانس این موضوع مورد تأیید قرار گرفته است .

اساساً، تمام تأسیسات هسته ای مشمول پروتکل ها و ترتیبات خاص مرتبط است و اسناد بسیاری مبنی بر ضرورت خودداری از حمله به آنها از جمله در اسناد پایانی کنفرانس های بازنگری NPT و قطعنامه های آژانس وجود دارد.

سوال: آیا می توان از ظرفیت واتیکان برای ایجاد صلح و ثبات در منطقه و جهان بهره گرفت؟

پاسخ: نهاد های بین المللی پس از جنگ جهانی دوم برای ایجاد نظم بین کشور ها شکل گرفتند. اما امروز جایگاه اصلی و واقعی خود را از دست داده اند. به آنچه در غزه می گذرد بنگرید؛ کشتار روزانه کودکان و سکوت جهانی را شاهدیم.

در چنین وضعیتی دین می تواند پناهگاه انسانها باشد. واتیکان می تواند نقش هماهنگ کننده ایفا کند. به همراه دیگر رهبران دینی برای مهار تنش ها تلاش کند. این صرفاً یک پیشنهاد است.

اساساً ادیان الهی در بنیان خود دعوت به رحمت، عدالت، صلح و همزیستی مسالمت آمیز دارند. رهبران دینی می توانند با برجسته سازی این آموزه ها، در برابر خشونت ها و افراطی گری ها بایستند.

به نظر من رهبران دینی باید نقش فعالی در گفتگو های بین المللی، بین فرهنگی و بین ادیانی ایفا کنند. این گفتگو ها می تواند به تنویر افکار عمومی جهان بینجامد و ملت ها را در پیشگیری از خشونت و جنگ طلبی دولت ها و تغییر در رویکرد ها ترغیب کند.

من معتقدم دین و رهبران دینی می توانند با بازگشت به معنویت اصیل، دیالوگ، اصلاح گفتمان دینی و کنش اجتماعی و اخلاقی فعال، در کاهش خشونت و ایجاد صلح و امنیت پایدار در جهان نقش آفرین باشند.

سوال: پس از جنگ دوازده روزه چه آینده ای قابل تصور است؟

پاسخ: همان گونه که وزیر محترم امور خارجه آقای دکتر عراقچی اعلام کردند، هر وقت تجاوز به کشورمان قطع شود، آماده ایم مذاکره را ادامه دهیم. پس از پاسخ ایران به آخرین حمله آمریکا، هم واشنگتن و هم تل آویو خواستار توقف درگیری شدند. و ما، که صرفاً در چارچوب حق دفاع مشروع طبق اصول دینی مان و ماده ۵۱ منشور ملل متحد عمل کرده ایم، آتش بس را پذیرفتیم.

ایران در طول تاریخ خود، هرگز آغازگر جنگ نبوده و همواره از خود دفاع کرده است. ما همچنین انتظار محکومیت رسمی این تجاوز را از سوی واتیکان به خصوص شخص پاپ لئون چهاردهم داریم.

سوال: نظر تان در باره تعلیق همکاری با آژانس چیست؟

پاسخ: این تصمیمی حاکمیتی از سوی مجلس شورای اسلامی ایران است. مگر دموکراسی را فقط زمانی قبول داریم که مطابق میل مان باشد؟ وقتی آژانس انرژی اتمی به وظایف قانونی خود عمل نمی کند و رفتار های متناقض از خود بروز می دهد، چگونه می توان به آن اعتماد نمود.

البته تنها به موعظه و بیان احکام و مسائل اخلاقی بسنده نشود بلکه بایستی دین را از حاشیه به متن جامعه بازگرداند و مسائل بیشمار مورد ابتلاء جوامع بشری را مد نظر قرار داد و با قاطعیت برای رفع مصایب و گرفتاری های بشریت که نوعاً حاصل رفتار های نابخردانه و مواضع غیر انسانی دولت ها است، تدبیر و چاره ای اندیشید.

باز هم تکرار می کنم. در عصر حاضر که خشونت، جنگ، تروریسم و بی ثباتی سیاسی در بسیاری از نقاط جهان رو به افزایش است، بازخوانی نقش دین و رهبران دینی در پیشگیری از خشونت و ترویج صلح و همزیستی مسالمت آمیز ضروری و اجتناب ناپذیر است.

رهبران دینی می توانند با بازتعریف نقش دین در عرصه سیاست و جامعه، از آن در جهت اصلاح گری اخلاقی بهره ببرند. بدیهی است دینی که از کرامت انسان، عدالت اجتماعی و حقوق مظلومان دفاع می کند، می تواند نیرویی برای صلح و ثبات در جهان باشد.

گفت‌وگو با جامعه‌شناس ایتالیایی فابریزیو چوگا

وضعیت مسلمانان در ایتالیا – بخش سوم و پایانی

پروتستان‌های باپتیست، بودایی‌ها، هندوها و پیروان دیگر ادیان توانستند با دولت ایتالیا توافق‌نامه‌هایی امضا کنند مانند (UCEBI). اما در مورد اسلام، هرگز توافقی حاصل نشد، زیرا سه انجمن اصلی اسلامی – یعنی مرکز فرهنگی اسلامی ایتالیا (CICI)، اتحادیه جوامع اسلامی در ایتالیا (UCOII) و COREIS (که سنی هستند یا عمدتاً سنی) – همواره با یکدیگر در تضاد و اختلاف بوده‌اند. به همین دلیل، اسلام در ایتالیا هرگز به‌طور رسمی به رسمیت شناخته نشده است.

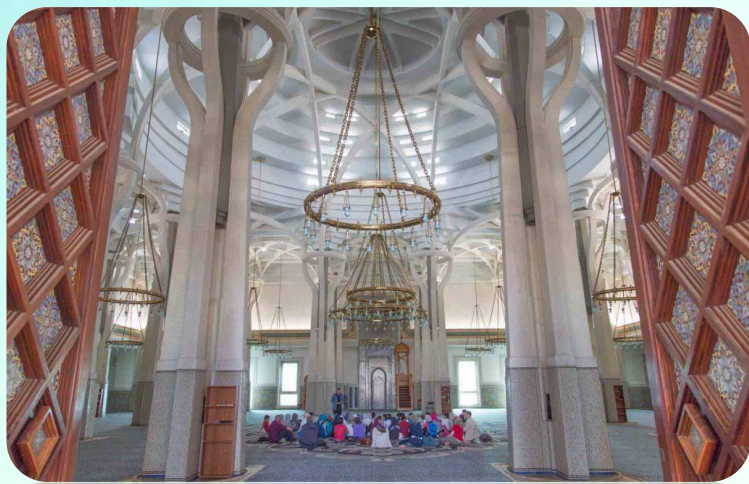
اگر بالاخره چنین توافقی حاصل شود، چه پیامدهایی خواهد داشت؟

قبل از هر چیز، این توافق باعث به رسمیت شناختن رسمی اسلام در ایتالیا می‌شود. حتی اگر بتوان تمام انجمن‌های اسلامی را متحد ساخت یا یک نهاد جدید ایجاد کرد، می‌توان از امتیازات زیادی بهره‌مند شد؛ مانند معافیت‌های مالیاتی برای ساخت یا تأسیس مسجد.

گفت‌وگوی خود را با فابریزیو چوگا، یکی از کارشناسان اسلام در ایتالیا ادامه می‌دهیم. دو بخش نخست این مصاحبه در شماره‌های پیشین هفته‌نامه سفارت جمهوری اسلامی ایران در واتیکان منتشر شده است (شماره ۷۱ و شماره ۷۲).

بیایید به موضوع قدیمی و همیشگی به رسمیت شناختن اسلام در ایتالیا بپردازیم. طبق اصل هشتم قانون اساسی ایتالیا، دولت ایتالیا باید با همه ادیان غیر کاتولیک از طریق توافقاتی با نمایندگان هر دین، رابطه برقرار کند.

دقیقاً همین طور است. اما هیچ‌یک از تدوین‌کنندگان قانون اساسی ایتالیا در سال ۱۹۴۶ حتی نمی‌توانستند تصور کنند که چهل سال بعد، موج مهاجرتی عظیم از سوی مسلمانان به این کشور وارد خواهد شد.

آیا هیچ نهاد اسلامی به طور رسمی در ایتالیا به رسمیت شناخته شده است؟

تنها نهادی که تاکنون به طور رسمی از سوی دولت ایتالیا به رسمیت شناخته شده، مرکز فرهنگی اسلامی ایتالیا (CICI) مستقر در مسجد بزرگ رم است که در سال ۱۹۸۵ براساس قانونی موسوم به «قانون به رسمیت شناسی نهادهای دینی» به رسمیت شناخته شد. این قانون به سال ۱۹۲۹ (دوران فاشیسم) بازمی گردد.

در سال‌های اخیر، COREIS و UCOII نیز تلاش کرده‌اند تا توافقی با دولت ایتالیا امضا کنند. از سوی دولت ایتالیا نیز در سال‌های گذشته تلاش‌های متعددی برای دستیابی به توافق صورت گرفته است.

این قانون چه می‌گوید؟

بند ۳ از اصل هشتم قانون اساسی ایتالیا تصریح می‌کند که: «روابط بین دولت ایتالیا و ادیان غیر کاتولیک باید بر اساس قوانین و از طریق توافق با نمایندگان رسمی آن ادیان تنظیم شود»

این اصل به منظور تضمین حقوق ویژه و آزادی مذهبی بیشتر برای ادیانی وضع شده که با دولت ایتالیا توافق رسمی دارند. تا به امروز، ۱۲ توافق رسمی طبق این اصل به تصویب رسیده است، که نخستین آن در سال ۱۹۸۴ با کلیسای والدنزی و آخرین مورد آن در سال ۲۰۱۵ با مؤسسه بودایی ایتالیایی «سوکا گاکای» (IBISG) بوده است.

علاوه بر این، اسلام نیز صاحب «وزرای دینی» خود خواهد شد؛ در حال حاضر اگر یک مسلمان بخواهد ازدواج خود را در مسجد انجام دهد، این ازدواج از نظر قانونی در ایتالیا معتبر نیست. در حالی که برای ادیانی که با دولت ایتالیا توافق نامه امضا کرده‌اند، «وزیر دینی» در جریان ازدواج، حقوق مدنی زوج را نیز قرائت می‌کند و به این ترتیب، ازدواج دینی، اعتبار قانونی پیدا می‌کند.

مسئله دیگری نیز وجود دارد: آرامگاه‌ها. در گذشته، اجساد مسلمانان مهاجر در ایتالیا به کشورهای مبدأ بازگردانده می‌شد. اما امروز، بسیاری از مسلمانان خانواده خود را در این جا دارند و می‌خواهند در ایتالیا دفن شوند. با این حال، بسیاری از قبرستان‌های ایتالیایی با معیارهای اسلامی سازگار نیستند. مشکلاتی در انجام مناسک دفن وجود دارد؛ به‌ویژه در دوران کرونا، موارد متعددی گزارش شد که اجساد برای مدت طولانی در خانه مانده بودند، زیرا فضای مناسبی برای دفن اسلامی وجود نداشت.

همچنین، ختنه کردن نیز مشکل ساز است: معمولاً در خانه انجام می‌شود، یا در کلینیک‌های خصوصی گران قیمت، یا خانواده‌ها کودک را برای این کار به کشور مبدأ می‌فرستند. در حالی که اگر توافقی با دولت وجود داشت، این عمل می‌توانست به صورت رایگان در بیمارستان‌های دولتی انجام شود.

اما اسلام، با وجود آن که دومین دین بزرگ در ایتالیاست، تاکنون موفق به امضای هیچ گونه توافقی با دولت نشده است.

در این زمینه شاهد مجموعه‌ای از شکست‌ها در مسیر گفت‌وگوی بین نهادهای دولتی ایتالیا و انجمن‌های اسلامی بوده‌ایم. چندین پیش‌نویس توافق‌نامه ارائه شد که هیچ‌یک به تصویب نرسید:

• در سال ۱۹۹۲ توسط UCOII ،

• در سال ۱۹۹۴ توسط AMI ،

• و در سال ۱۹۹۶ توسط COREIS .

نهادهای مشورتی و تلاش‌های دولتی چه بوده‌اند؟

از سال ۲۰۰۵، با حضور وزیر کشور وقت پیزانو در دولت برلو سکونی، دولت تصمیم گرفت ابتدا یک نهاد نمایندگی مشورتی تشکیل دهد و مستقیماً به‌سوی توافق رسمی نرود. بنابراین:

در سال ۲۰۰۵، " شورای اسلام ایتالیا" تشکیل شد؛

این شورا در سال ۲۰۰۶ توسط وزیر آمانتو تأیید و سپس توسط وزیر مارونی متوقف شد.

در می ۲۰۰۷، وزیر آمانتو «منشور ارزش‌های شهروندی و ادغام» را تدوین کرد تا اصول اساسی نظم اجتماعی ایتالیا را برای همه از جمله مهاجران روشن کند.

در فوریه ۲۰۱۰، وزیر مارونی «کمیتة اسلام ایتالیا» را تشکیل داد، نهادی با هدف مشاوره درباره مهاجرت و ادغام مسلمانان در جامعه ایتالیا.

در سال ۲۰۱۵، وزیر آلفانو نیز «شورای روابط با اسلام ایتالیا» را پایه‌گذاری کرد که نقش مشورتی درباره حضور مسلمانان در کشور داشت.

در سال ۲۰۱۶، وزیر کشور مینتی توافق‌نامه‌ای با عنوان «پیمان ملی برای اسلام ایتالیایی» با انجمن‌های اسلامی اصلی امضا کرد. چرا هنوز توافق رسمی حاصل نشده است؟

در دهه‌های گذشته، دولت‌های ایتالیا معمولاً عمر کوتاهی داشتند. هر بار که گفت‌وگوها آغاز می‌شد، دولت سقوط می‌کرد و روند متوقف می‌شد.

در موارد دیگر، نمایندگان انجمن‌های اسلامی به توافق نهایی نرسیدند و اختلافات داخلی مانع از پیشرفت شد. در سال ۲۰۱۷، تحت هدایت وزیر مینتی، سیزده انجمن اسلامی (از جمله سه انجمن بزرگ‌تر و چند انجمن کوچک‌تر) آماده امضای توافق بودند. اما با سقوط دولت رنتسی، توافق هرگز امضا نشد.

در نهایت، یک شورای دولتی دیگر برای اسلام ایتالیا نیز تشکیل شد، اما تمامی اعضای آن استعفا دادند، زیرا دولت ملونی هیچ اراده‌ای برای ادامه روند نشان نداد.

وضعیت مکان‌های عبادی اسلامی در ایتالیا چگونه است؟

بند سیزدهم از قرارداد دولت ائتلافی میان دو حزب ایتالیایی «لگا» و «جنبش پنج‌ستاره» با عنوان «مهاجرت: بازگرداندن مهاجران و توقف بهره‌برداری اقتصادی» به صراحت خواستار بستن فوری همه انجمن‌های اسلامی رادیکال و همچنین مساجد و مکان‌های عبادی (با هر عنوانی) شده که وضعیت قانونی مشخصی ندارند. این سیاست در انتظار تصویب قانونی ویژه درباره مساجد و مکان‌های عبادی مطرح شده بود.

تا امروز، تنها قانونی که روابط میان دولت و ادیان بدون توافق رسمی را تنظیم می‌کند، قانونی متعلق به سال ۱۹۲۹ و دوران فاشیسم است که با عنوان «نهادهای دینی مجاز» شناخته می‌شود. به نظر می‌رسد اکنون زمان آن فرارسیده که قانون جدیدی مطابق با واقعیت چنددینی امروز ایتالیا تصویب شود.

آمارها چه می‌گویند؟

براساس برآورد بنیاد مطالعات مهاجرتی (ISMU)، در اول ژانویه ۲۰۱۷، تعداد مهاجران مقیم ایتالیا با دین مسیحیت ارتدکس حدود ۱,۶ میلیون نفر بوده، سپس مسلمانان با حدود ۱,۴ میلیون نفر در رتبه دوم و کاتولیک‌ها با کمی بیش از یک میلیون در رتبه سوم قرار دارند. در میان اقلیت‌های دینی دیگر:

- بودایی‌ها: ۱۸۸ هزار نفر
- مسیحیان انجیلی: ۱۲۴ هزار نفر
- هندوها: ۷۳ هزار نفر
- سیک‌ها: ۷۲ هزار نفر
- مسیحیان قبطی: ۱۹ هزار نفر

به دلیل نبود چارچوب قانونی روشن، بسیاری از پیروان این ادیان – از جمله مسلمانان – مجبورند مراسم مذهبی خود را در خانه‌ها، سالن‌ها یا گاراژهای بازسازی‌شده برگزار کنند، زیرا فضای رسمی برای عبادت در اختیار ندارند.

این پیشنهاد در واقع بازتابی از آن چیزی است که در سال ۲۰۱۵ در منطقه لمباردی ایتالیا با عنوان «قانون ضد مسجد» تصویب شد. این قانون ساخت مکان‌های عبادی را بسیار دشوار می‌سازد، زیرا هرگونه فضای عبادی را عملاً در ردیف ساخت مساجد قرار داده و مشمول محدودیت‌های طرح جامع شهری می‌کند.

در عمل، امکان برگزاری عبادت در یک مکان، بستگی به نوع کاربری ساختمانی دارد. تغییر کاربری – برای مثال از یک مغازه تجاری به مکان عبادی – تنها در صورت تغییر رسمی در طرح جامع مدیریت سرزمین (Pgt) امکان‌پذیر است؛ فرآیندی که طولانی و پیچیده است. افزون بر این، در برخی مناطق مانند لمباردی، صدور مجوز برای مکان‌های عبادی اسلامی مستلزم کنترل مضاعف توسط یک شورای مشورتی منطقه‌ای است.

با این حال، دادگاه قانون اساسی ایتالیا بخشی از این قانون را رد کرده، چرا که آن را ناقض اصل برابری دینی دانسته است. این قانون برای کلیسای کاتولیک و ادیانی که با دولت ایتالیا توافق نامه دارند، شرایطی متفاوت با دیگر ادیان – مانند اسلام – در نظر می‌گرفت.

جمعیت مسلمانان در ایتالیا به حدود ۲,۵ میلیون نفر می‌رسد، اگر مسلمانان با تابعیت ایتالیایی را نیز در نظر بگیریم.

چه تعداد مکان‌های عبادی اسلامی در ایتالیا وجود دارد؟

براساس آخرین داده‌های وزارت کشور ایتالیا (تا ۳۱ اوت ۲۰۱۶): تعداد کل مکان‌های عبادی اسلامی ۱'۲۵۱ مورد است. از این میان، تنها ۴ مسجد رسمی به رسمیت شناخته شده‌اند (در رم، راونا، کلمه‌وال‌دالزا و سگرا ته در میلان)؛ برخی منابع مساجد کاتانیا و برشا را نیز اضافه می‌کنند.

سالن‌های نماز و عبادت: ۹۰۶ مورد

انجمن‌ها و مراکز فرهنگی اسلامی: ۳۴۱ مورد

داشتن تنها چهار یا شش مسجد رسمی برای جمعیتی ۲,۵ میلیون نفری، کاملاً ناکافی است. به همین دلیل، مکان‌های عبادی غیررسمی در ساختمان‌هایی بدون کاربری مذهبی، شکل می‌گیرند.

نمونه موردی: شهر رم

در پایتخت، حدود ۱۲۰ هزار مسلمان زندگی می‌کنند - ترکیبی از مهاجران و شهروندان ایتالیایی - که رم را به شهر نخست ایتالیا از نظر تعداد مسلمانان تبدیل کرده است.

مسجد بزرگ رم در ناحیه شمالی شهر (منطقه دوم، در دامنه‌های مونته پارپولی) واقع شده و در سال ۱۹۹۵ افتتاح شد. در آن زمان، مسلمانان ساکن رم حدود ۱۰ تا ۱۵ هزار نفر بودند و مسجد از نظر ظرفیت کافی به نظر می‌رسید.

اما امروز، مسلمانان ۴٪ جمعیت رم را تشکیل می‌دهند. نیمی از این مسلمانان تنها در سه منطقه (شهرداری‌های I، VI و VII) ساکن هستند و بیشتر از ۵۰ مکان عبادی موجود شامل سالن‌های نماز و مراکز فرهنگی در همین مناطق واقع شده‌اند (مانند تورپیاناتارا، چنتوچله، کازیلینا)، که فاصله زیادی با مسجد بزرگ دارند.

مشکلات ساختاری و راه‌حل حقوقی آینده:

این تغییرات جمعیتی باعث شده است که نیاز به مکان‌های عبادی در محله‌هایی که مسلمانان در آن سکونت دارند، محسوس‌تر شود. این مکان‌ها اغلب به صورت خودجوش و محلی شکل می‌گیرند و علاوه بر عبادت، به عنوان محل تجمع اجتماعی نیز عمل می‌کنند. تا زمانی که توافقی رسمی میان دولت ایتالیا و جوامع اسلامی به دست نیاید - توافقی که شامل جنبه‌های معماری، شهرسازی و مجوزهای قانونی نیز باشد - مسئولیت مربوط به مکان‌های عبادی به صورت محلی (شهرداری محور) باقی می‌ماند.

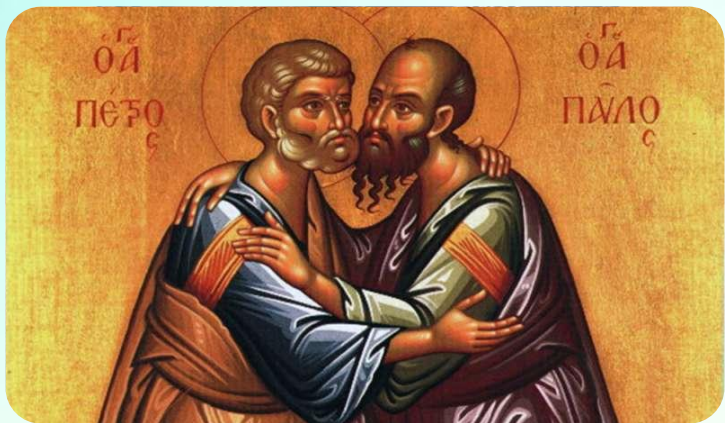
چگونه می‌توان مکان‌های عبادی اسلامی را در ایتالیا قانون‌مند کرد؟

پرسش اصلی این است: اکنون چه باید کرد؟ اصل ۱۹ قانون اساسی ایتالیا حق آزادی در ابراز دین به صورت فردی و جمعی، در فضای عمومی و خصوصی را تضمین کرده است. حال این اصل باید با توجه به واقعیت ایتالیای چندقومیتی و چنددینی امروز تفسیر شود.

موضوع مکان‌های عبادی نه تنها برای ادغام مهاجران، بلکه برای حقوق شهروندان ایتالیایی با ادیان غیررسمی نیز حیاتی است.

در مورد اسلام، بسیاری از مسئولان محلی مخالفت خود با ساخت مساجد را با دلایل فنی، قانونی یا امنیتی توجیه می‌کنند؛ از جمله ترس از اینکه مساجد به کانون‌های رادیکالیزه شدن بدل شوند - دلیلی که توسط تحقیقات بسیاری رد شده است.

جشن سن پیترو و پائولو: بزرگداشتی کهن برای حواریون بنیان گذار کلیسای کاتولیک

با گذر زمان، این دو حواری به عنوان بنیان گذاران رم نوین شناخته شدند. پاپ لئون کبیر (۴۴۰-۴۶۱) در خطبه‌ای در میانه قرن پنجم و در همین روز جشن، مستقیماً با شهر رم سخن گفت و یادآور شد که این دو حواری انجیل مسیح را به این سرزمین آوردند و آن را از آموزگار گمراهی به شاگرد حقیقت بدل ساختند.

اسناد تاریخی فراوانی بر اهمیت این دو ستون ایمان مسیحی تأکید دارند؛ هر دو در دوران امپراتور نرون (۵۴-۶۸ میلادی) به شهادت رسیدند. پیترو، ماهی گیر اهل جلیل، میان سال‌های ۵۷ تا ۵۸ وارد رم شد و به درخواست خودش، وارونه بر صلیب کشیده شد تا همچون عیسی به صلیب نرود. پائولو، که شهروند روم بود، نمی‌توانست مصلوب شود، بنابراین با شمشیر گردن زده شد. بنا بر افسانه‌ای، سر بریده او سه بار به زمین برخورد کرد و از هر بار برخورد، چشمه‌ای با آب‌های گرم، سرد و ولرم جوشید.

پیکر پیترو در زیر محراب اعتراف کلیسای واتیکان دفن شد و تندیس برنزی او، ساخته آرنولفو دی کامبئو (۱۲۵۴-۱۳۰۲)، که ردایی سرخ به تن دارد، یکی از پاهایش به دلیل قرن‌ها بوسه و لمس مؤمنان، ساییده شده است.

سن پیترو و سن پائولو از برجسته‌ترین چهره‌های مسیحیت به شمار می‌روند؛ آنان به عنوان حواریون، شهیدان و بنیان‌گذاران کلیسا مورد تکریم قرار دارند. جشن این دو قدیس در روز ۲۹ ژوئن برگزار می‌شود و یکی از باشکوه‌ترین اعیاد تقویم مسیحی است. این دو شخصیت نقش عمیقی در گسترش و تثبیت مسیحیت در مراحل نخستین آن ایفا کردند. این روز مقدس یادآور شهادت این دو رسول است، فداکاری‌شان را گرامی می‌دارد و نقش حیاتی آنان را در اشاعه پیام مسیحی برجسته می‌سازد.

در روز ۲۹ ژوئن، سراسر کلیسای کاتولیک یاد این دو قدیس را گرامی می‌دارد؛ آن‌ها همچنین به عنوان حامیان (پاترونی) شهر رم شناخته می‌شوند. در رم باستان، "پاترون" به شهروندی اطلاق می‌شد که از نفوذ و اعتبار خاصی برخوردار بود (معمولاً از طبقه اشراف)، و با شهروندانی که به او وابسته بودند (کلینتس)، پیوند حمایتی داشت. پیترو و پائولو نیز با حضور و سرگذشت خود، اثری یگانه و ماندگار در تاریخ رم بر جای گذاشتند.

ماجراهای مرتبط با این دو شهید ایمان مسیحی که در شماره‌های ۵۰ و ۵۱ هفته‌نامه سفارت جمهوری اسلامی ایران در واتیکان مورد بررسی قرار گرفته زمینه‌ای برای روایت تاریخ و سنت‌های شهر رم فراهم آورده‌اند. به نظر می‌رسد این جشن از سال ۲۵۸ میلادی برگزار می‌شده است و تاریخ ۲۹ ژوئن نیز به جشن باستانی "کویری‌نو" مربوط می‌شود؛ آیینی که در رم باستان برگزار و به رموس و رمولوس بنیان‌گذاران افسانه‌ای شهر اختصاص داشت.

در سوی دیگر، پائولو نمایانگر جهان‌شمولی پیام مسیح است. سفرهای تبلیغی او را به سرزمین‌های دوردست برد و او پیام انجیل را هم به یهودیان و هم به بت‌پرستان رساند. جشن سن پیترو و پائولو، نماد وحدت کلیساست؛ کلیسایی که بر اقتدار پیترو و مأموریت پائولو بنا شده است. این جشن بر اهمیت شهادت در ایمان، حتی در برابر آزار و شکنجه، تأکید می‌ورزد.

آیین‌های سنتی این روز عبارت‌اند از:

دعای برکت بر "سبد ماهی‌گیر": در کلیسای سن پیترو در واتیکان، شبکه‌ای ماهی‌گیری که نماد شغل پیتروست، برکت داده می‌شود.

نمایش بقایای مقدس: در کلیسای جامع لاتران، بقایای سرهای این دو رسول به نمایش گذاشته می‌شود.

خواندن سرود "Decora Lux Aeternitatis Auream": این سرود در مراسم شامگاهی و صبحگاهی خوانده می‌شود و به ستایش شکوه و قداست این دو حواری می‌پردازد.

تأثیر بر کلیسا و جامعه:

جشن سن پیترو و پائولو تأثیر ژرفی بر کلیسا و جامعه داشته است. این روز گواهی است بر اهمیت شهادت حواریون و تأکیدی بر نقش محوری کلیسا در گسترش پیام مسیح. این جشن مؤمنان را تشویق می‌کند تا همچون این دو حواری، پیام خدا را گسترش دهند و زندگی‌ای سرشار از ایمان و خدمت را برگزینند.

در روز گرامیداشت این دو حواری، پاپ پاللیوم را بر شانه برخی از اسقفان شهر قرار می‌دهد؛ پاللیوم نوعی شال پشمی است که پیوند و اتحاد میان کلیسای جهانی و کلیساهای محلی را نمادین می‌سازد. پیکر پائولو در کلیسایی خارج از دیوارهای شهر، در مسیر اوستیانزه، دفن شده و همانند پیترو، در زیر محراب اعتراف قرار دارد. در غروب این جشن، در منطقه اوستینزه – که کلیسا در آن قرار دارد – زنجیرهای "رسول ملت‌ها" در راهپیمایی حمل می‌شود؛ این زنجیرها باقی‌مانده همان زنجیرهایی هستند که برای زندانی کردن او در کنار پیترو در زندان مامرتینو، واقع در فوروم رم، به کار رفته بودند. زنجیرهای پیترو نیز در کلیسای "سن پیترو این وینکولی" در رم نگهداری می‌شوند و روایت شده است که "لیسینیا ائودوسیا" (۴۲۲-۴۶۲)، دختر امپراتور شرق تئودوسیوس دوم (۴۰۱-۴۵۰)، زنجیرهایی را که پیترو در زندان اورشلیم به پا داشت، به پاپ لئون اول (۴۴۰-۴۶۱) هدیه کرد و آن‌ها با زنجیرهای زندان مامرتینو ترکیب شدند. پیترو که به‌عنوان نخستین پاپ شناخته می‌شود، نماد اقتدار و ثبات کلیساست. کلید او نمایانگر قدرت "بستن و گشودن" است؛ یعنی ورود یا محروم‌سازی از پادشاهی خداوند.

نمادهای مسیحی - بخش نهم: طاووس

درست مانند عیسی مسیح که بنا بر باور مسیحیان، از مرگ برخاست. افزون بر این، این چرخ نمادین می‌تواند نماد «چرخ زندگی» و چرخه‌ی وجود انسان نیز باشد.

در سنت مسیحی، طاووس اغلب با مفاهیمی چون معنویت و تعالی پیوند دارد. پره‌های چشمی شکل او اغلب به‌عنوان نشانه‌ای از حضور و حکمت الهی تعبیر شده‌اند. در قرون وسطی نیز طاووس نماد جاودانگی دانسته می‌شد، چراکه باور داشتند گوهر وجودی او حتی پس از مرگ نیز فاسد نمی‌شود. همچنین، در افسانه‌های مسیحی آمده است که طاووس از خوردن میوه ممنوعه سر باز زد و به همین دلیل، خداوند به او وعده داد که گوشت بدنش هرگز دچار فساد نخواهد شد. حتی سن آگوستینو نیز نوشته است که گوشت طاووس فاسد نمی‌شود. شاید به همین خاطر بوده که مردم باور داشتند پره‌های طاووس از فساد اشیاء جلوگیری می‌کند و آن‌ها را حفظ می‌نماید. در هنر مسیحی، طاووس اغلب به‌شکل موجودی باشکوه و فاخر با پره‌های رنگارنگ ترسیم شده که نماد زیبایی و کمال الهی‌اند. نمونه‌هایی از نقاشی‌های طاووس هنوز در سردابه‌های رومی و کلیساهای مسیحی دیده می‌شود و در بسیاری از نقاشی‌های قرون وسطایی، بال فرشتگان با پر طاووس به تصویر درآمده‌اند. این نمادگرایی می‌تواند دعوتی باشد برای تأمل در زیبایی و هماهنگی که در آفرینش و هنر الهی نهفته است.

همچنین، این واقعیت که طاووس در حالت عادی حیوانی ساده به‌نظر می‌رسد اما با گشودن پره‌های خود، شکوه واقعی‌اش را نمایان می‌کند، در مسیحیت نمادی است از مؤمن: انسانی که در ظاهر مانند دیگران است، اما در درون، زیبایی ایمان به خدا را پنهان دارد، شکوهی نهفته در روح خود دارد که تنها در لحظه‌های خاص شکوفا می‌شود. در نهایت، بر اساس نمادگرایی مسیحی، هنگامی که طاووس با دُمی بسته و فروهشته به تصویر کشیده می‌شود، نماد فروتنی است؛ یادآور کسی که از زرق‌وبرق‌های مادی و ظواهر دنیوی چشم‌پوشی کرده و زندگی‌اش را وقف ارزش‌های ابدی می‌کند: یعنی ایمان و دین.

در سنت مسیحی، طاووس نمادی بسیار مهم و پرمعنا به شمار می‌آید: او نماد «چرخ خورشیدی» و در نتیجه، نماد جاودانگی است، و دم پرشکوهش تداعی‌گر آسمان پرستاره است. این پرنده‌ی باشکوه برای مسیحیان نماد زیبایی الهی و شکوه آسمانی است و جلوه‌ای از جلال خداوند را نشان می‌دهد. حضور طاووس در متون مقدس و در هنرهای مذهبی مسیحی یادآور معنویت، تعالی درون و تحول روحانی است. طاووس که همواره در نگاره‌های مسیحی حضور دارد، نمادی ژرف از معنویت است: زیبایی و شکوهش نشان‌دهنده‌ی تعالی روح به‌سوی خداوند است. به‌عنوان نماد جاودانگی و رستاخیز، پره‌های او به شکوه بهشت و حضور خدا نسبت داده شده‌اند. توانایی او در گشودن و بستن دم خود به‌شکل بادبزنی، بیانگر مفهوم وحی الهی و رازآلودگی آسمانی است. از این رو، طاووس نماد جست‌وجوی درونی انسان برای رسیدن به حضور الهی در مسیحیت به‌شمار می‌آید. این پرنده نمادهایی چندگانه در هنر دینی مسیحی دارد: زیبایی و درخشش او نشانه عظمت و جلال خداوند است. همچنین، پره‌های او که همچون چرخ باز می‌شوند، می‌ریزند و دوباره می‌رویند، نماد رستاخیز هستند، چرا که این فرآیند یادآور دگرگونی و تولد دوباره است.

حدیثِ مہر

قال رسول الله (ص): يا فاطمه! كل عين باكية يوم
القيامة الا عين بكت على مصاب الحسين فانها
ضاحكه مستبشرة بنعيم الجنة.

پیامبر اکرم (ص) فرمود: فاطمه جان! روز قیامت هر
چشمی گریان است، مگر چشمی که در مصیبت و عزای
حسین گریسته باشد، که آن چشم در قیامت خندان
است و به نعمتهای بهشتی مزده داده می شود.
(بحار الانوار، ج ۴۴، ص ۲۹۳)

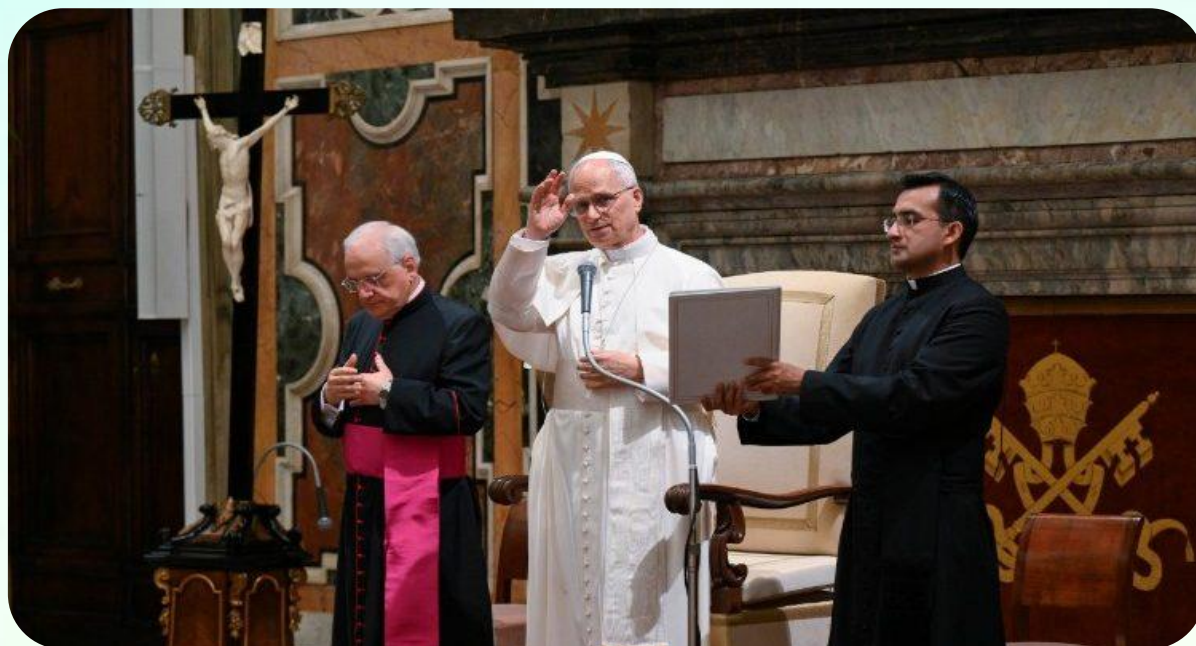
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ

واشیکان در هفته ای که گذشت...

اظهارات پاپ لئون چهاردهم در مراسم آنجلوس

سایت پرس واتیکان

هنگامی که کرامت انسانی در خطر است، دیگر هیچ جنگ «دور» محسوب نمی شود.

جنگ، مشکلات را حل نمی کند، بلکه آن را تشدید کرده و زخم های عمیقی بر تاریخ ملت ها وارد می سازد. زخم هایی که نسل ها باید برای التیام آن تلاش شود. هیچ پیروزی مسلحانه ای نمی تواند درد مادران، ترس کودکان و آینده ای که ربوده شده را جبران کند.

باشد که دیپلماسی، سلاح ها را خاموش سازد! باشد که ملت ها آینده خود را با راه های صلح آمیز بسازند، نه با خشونت و جنگ های خونین!

روز یکشنبه ۲۲ ژوئن پاپ لئون چهاردهم پس از برگزاری مراسم آیینی آنجلوس، به دنبال اعلام خبر انداخته شدن ۱۲ بمب توسط آمریکا به سه سایت هسته ای ایران در نطنز، فردو و اصفهان، گفت: "اخبار نگران کننده ای از خاورمیانه، بویژه از ایران به گوش می رسد. در این سناریوی غم انگیز که اسرائیل و فلسطین را نیز در بر می گیرد، رنج روزمره مردم، بویژه در غزه و دیگر سرزمین ها، جایی که نیاز فوری به حمایت انسانی شایسته می باشد، هر روز بیشتر احساس می شود و در معرض فراموشی قرار دارد.

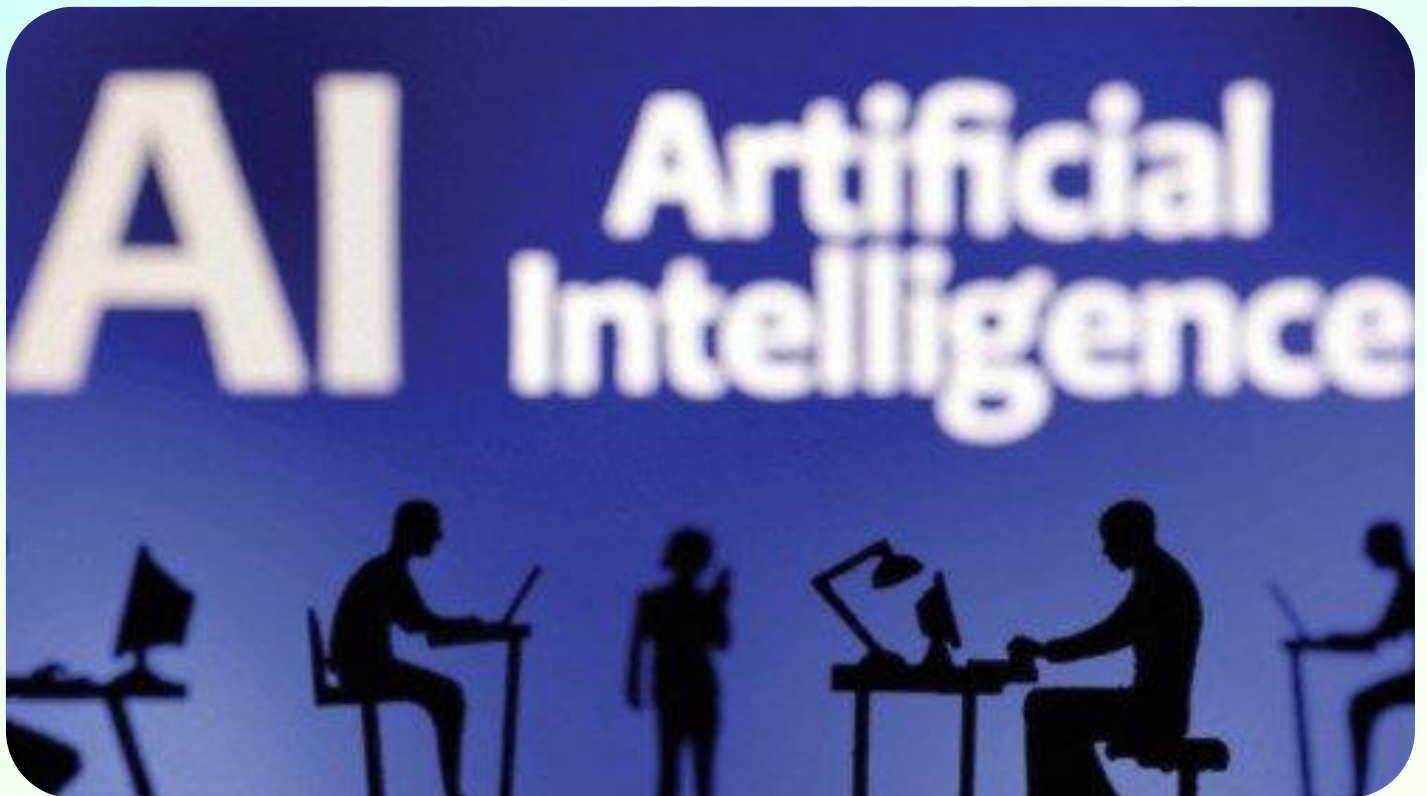
امروز بیش از هر زمان دیگر، بشریت فریاد می زند و صلح را طلب می کند. این فریادی است که مسئولیت پذیری و عقلانیت می طلبد و نباید در هیاهوی سلاح ها و سخنان پر زرق و برقی که به درگیری تحریک می کنند، خفه شود. هر عضو جامعه بین المللی مسئولیتی اخلاقی دارد: باید پیش از آنکه فاجعه جنگ به دره ای جبران ناپذیر تبدیل شود، آن را متوقف کرد.

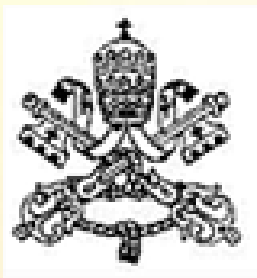
SALA STAMPA DELLA SANTA SEDE
BOLLETTINO

پیام پاپ لئون چهارم به کنفرانس هوش مصنوعی

روزنامه اُسرواتوره رومانو

در ادامه پیام همچنین آمده: "هوش مصنوعی می تواند برابری بیشتری را گسترش دهد و از طرفی می شود از آن استفاده های بد برای شعله ورتر کردن درگیری ها و تهاجمات نیز استفاده کرد."

L'OSSERVATORE ROMANO

ار سال پیام پاپ برای کنفرانس سالانه هوش مصنوعی در رم . پاپ در این پیام بر لزوم ارزیابی منافع، خطرات هوش مصنوعی و اینکه می بایست بالاترین « شاخصه های اخلاقی » نسبت به آن اعمال یا اجرا شود، تاکید کرد و آورد: "می بایست چیزی که بصورت یگانه از شاخصه های انسان است، برسمیت شناخته شده و مورد احترام قرار بگیرد و این چیزی است که برای بحث و گفتگو در مورد هر گونه چارچوب اخلاقی مطابقت داده شده، برای مدیریت هوش مصنوعی حیاتی است."

نشست گفتگو و صلح در بالکان؛ کارگاه جوانان سازنده صلح

سایت واتیکان نیوز

اولین گام برای بازیگر صلح شدن، انتخاب [مسیر] گفتگو است. این انتخابی است که مستلزم گوش فردادن و معمولاً گذر از زخم های تاریخی می باشد.

سوزا در ادامه موقعیت جغرافیایی بالکان در قاره اروپا شامل پیچیدگی های قومیتی و زبان را یکی از ظرفیت های ویژه این منطقه خواند و آن را کارگاه پویایی خواند که در آن ارزش دهی به تفاوت ها، نمایانگر چالش و ثروتی بزرگ می باشد.

در پایان، توجه هر چه بیشتر به ارزش هایی چون عشق، عدالت، همدردی و کرامت انسانی را به جوانان متذکر شد و بستر نمو و توسعه آن ها را "صلح" خواند. مسئولین سیاسی را نیز مکلف نمود به استفاده از ظرفیت های نسل جدید این جوانان پر انرژی برای تغییر جهان اقدام نمایند

گلیسون دپائولو سوزا دبیر "نهاد پایی خانواده و حیات" شنبه گذشته در نشست بین الادیانی در کاپودیستریا در اسلوونی تحت عنوان "فوروم گفتگوی صلح در بالکان ۲۰۲۵- ارزش های مشترک زندگی برای صلح"، حضور یافت. این فوروم از سوی شورای اساقفه اسلوونی تدارک دیده شده بود .

در این نشست در رابطه با مسئله جنگ در اروپا و تاثیرات جنگ میان روسیه و اوکراین بر مردم بالکان بحث و گفتگو شد، خطر بروز رخدادهای خونین بدلیل تغییر بافت جمعیتی بالکان مانند سال های ۱۹۹۰ میلادی در یوگوسلاوی سابق ، متذکر گردید .

سوزا طی سخنانی در این نشست گفت: "جوانان به تکالیفی چون دوستی اجتماعی، گذر از اختلافات تاریخی و فرهنگی و تبدیل شدن به صنعتگران صلح فرا خوانده شدند.

پارولین: مقر مقدس در خط مقدم خلع سلاح هسته ای

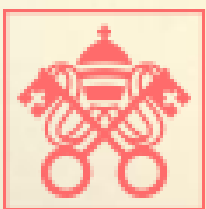
سایت واتیکان نیوز

"ما پیشنهادی را ارائه دادیم و که البته نهایی شد. مبنی بر اینکه در آن توافق نه فقط استفاده، بلکه نگهداری تسلیحات هسته ای نیز "غیر اخلاقی" می باشد. قاعدتاً خلع سلاح هسته ای می بایست بصورت صلح آمیز و بواسطه گفتگو و توسط مذاکرات صورت بگیرد و این چیزی است که این لحظه درخواست می نماییم."

کاردینال پیترو پارولین نخست وزیر واتیکان در مراسمی که جهت گرامیداشت "دُن اُرسته بنزی" Don Oreste Benzi با حضور مقامات دولت ایتالیا برگزار شد، سخنرانی کرد. وی در این مراسم یاد آور آن روحانی کاتولیک فقید شد که عمر خود را وقف کمک به فقرا، مظلومین و تعلیم انجیل پرداخت. به اظهارات پاپ بندیکت شانزدهم که وی را کشیشی متواضع و فقیر حضرت عیسی [ع] خوانده بود، اشاره کرد .

کاردینال پارولین همچنین در حاشیه این نشست و در پاسخ به خبرنگار آژانس خبری ایتالیایی آنسا در رابطه با جبهه جدید جنگ میان اسرائیل و ایران، بر فوریت خلع سلاح و گفتگو و مذاکرات و تلاش مقر مقدس برای خلع سلاح هسته ای در جهان تاکید نمود و گفت:

VATICAN
NEWS

اَسْلَامٌ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ

فرارسیدن ماه محرم و ایام سوگواری

حضرت ابا عبدالله الحسین علیه السلام تسلیت باد

سفارت جمهوری اسلامی ایران - واتیکان

73

HEVAR

The Weekly Journal of the Embassy of the
Islamic Republic of Iran to the HolySee
Second Year | Issue 73 | 2025 June 27

The Embassy of the Islamic Republic of
Iran to the HolySee

Via Bruxelles, 57, 00198

+39068552494

vat.media@mfa.gov.ir

<https://vatican.mfa.gov.ir/portal>

IRANtotheHolySee@IRANinVATICAN

